

(החשך מעמוד 33)

„טיפלתי בו במסירות איך-קצ, ובינתיים נולד צחי. הילד היקשה את החיים בבית. בעלי לא יכול היה לסבול את המחשבה שהילד יגדל במוסד. הוא היה יפה כמו מלאך, לא הגיב כלל על המתרחש סביבו, לא תיפקד ביכלל.

„הוא היה זקוק לטיפול במשך 24 שעות ביממה. טיפלתי בו, האכלתי אותו, החלפתי אותו. היה זיק בעיניו כאשר ניגשתי אליו, וידעתי שהוא מזהה אותי.

„גם כאשר הגיעו מים עד נפש, והמצב בבית הפך בלתי-אפשרי, העדפתי שהילד יישאר אצלי. עזבתי את ירושלים ועברתי עם הילדים לתל-אביב. לאחר מכן התגרשנו, עימנואל ואני.”

גאולה כהן הקפידה להוסיף, בנימת-ה של התנצלות: „כל השנים, עד למותו של עימנואל, נשארו בידידות. כשחלה, טיפלתי בו, האכלתי אותו. הוא מעולם לא התחנן שנית, וגם אני לא.”

ככל שעברו השנים, החמיר מצבו של יאיר. „הבנתי שאין ברירה, ושאיני חייבת למסור את הילד לטיפולו של מוסד. התקשיתי במציאת מוסד, מכיוון שהילד לא תיפקד כלל. זמן קצר מאוד אחרי שמצאתי מוסד כזה, כטיבעון, נפטר יאיר.”

באותה שנה נפטרו גם בעדה הגרוש, עימנואל, אלה, ואביה.

גאולה כהן סיפרה כי הקימה קרן על שמו של יאיר.

כדי שתוכל לממן את שהייתו במוסד עד סוף ימיו. כאשר נפטר הילד, רצה צחי, הבן השני, לנסוע לחו"ל. האם הוציאה את הכסף מהקרן ומימנה בו את הנסיעה, מבלי שצחי ידע מניין בא.

לפני כן, כדי לנסוע אל הבן במוסד, קנתה אלפא רומיאו, ובגלל הנסיבות לא נאלצה לשלם עליה מיסים.

כאשר מת אביה של גאולה כהן, השאיר אחריו רכוש: מיגרש ברחוב דיזנגוף, שנרכש לפני הרבה שנים במחיר אפסי, וששווי הגיע עתה למיליון לירות. הכסף חולק בין עשרת הבנים והבנות. בסכום שקיבלה, וב-200 אלף הל"י שהשאיר עימנואל עם מותו, רכשה דירה בנחלת-יצחק, ורשמה אותה על שם בנה, צחי.

בינתיים היא מתגוררת בדירה זו. כשיתחתן צחי, כך היא אומרת, תחזור לירדן-ימרת שיש לה ברחוב באזר בתל-אביב, והמושבת רפי שעה.

הולגריות היעילה

ה ה היה יכול להיות סוף הסיפור — „האפי אנד” לסיפור של קנאית לוחטת, שהתמסדה עם הזמן, שהפכה עסקנית במפלגה גדולה, שהסתדרה פחות או יותר, שעברה משברים מישפחתיים, המגדלת בן והמת-כוננת לטפל בבוא היום, בנכדים.

אך גאולה כהן קורצה מחומר אחר. הקנאות בעדה בה כביום הראשון. גורל המדינה והעם הסעיר אותה, וגם הרצון להצליח, לעלות מעלה-מעלה, לרחק את תשומת-הלב ולעמוד במרכז, בער בה כמו בימים שבהם עלתה על במת בית-הספר ודיקלמה את שירי ביאליק.

המיפנה הגדול הגיע כאשר התייצב אנוור

אליסאדאת לפני הכנסת, ונאם את נאומו הי-היסטורי.

גאולה כהן היתה גדהמת, כמו העולם כולו. אחרת לא היתה, מן הסתם, יושבת בשקט באותה ישיבה, מבלי לעורר מהומה. לוא עשתה כן, היתה הופכת עוד בו ביום לדמות בינלאומית, ומאות מיליונים מסביב לכדור-הארץ היו שמים אליה לב.

גם למחרת היום, כאשר נפגש אל-סאדאת עם סיעת-הליכוד, נהגה כהן במתינות יחסית. דבריה בפגישה עוררו חיוך סלחני.

אך ככל שהתקדם המשאומתן, והתברר כי בגין מוכן להחזיר את כל סיני, החלה גאולה כהן מרימה ראש.

בעיני בגין, הצריחה סיני אינו חשוב כלל,

גאולה כהן באתר של התנחלות בגדה

כי אינו שייך לארץ-ישראל עליפו מפת ז'בוטי טינסקי (היא מפת המנדאט הבריטי המקורי). בעיני גאולה כהן, סיני הוא חלק ממזכותי ישראל, שתשרע מן הניזום עד הפרת. וכאשר נוכחה לדעת כי בגין הסכים לאוטונומיה בגדה המערבית וברצועת עזה, התמרדה.

תחילה עשתה זאת בצעדים הסננים. אך כל נסיון נוסף הוכיח לה שהיא דורכת על קרקע מוצקה. השלום, שהלהיב במשך זמן-מה את רוב המדינה, הרגיו והרתיח את המיעוט הימני הקיצוני, ששוב לא היה קומץ מבוטל.

הטבע הקנאי שלה, שהיה רדום-למחצה במשך כמה שנים, התעורר במלוא הלהט. כשם שפרשה מאצ"ל, מפני שנודע לה, במאוחר, כי הוא מקיים שביתת-נשק עם הבריסים, כך היתה מוכנה עתה לפרוש מתנועת-החרות, המוכנה לשלום של ויתורים עם המצרים.

יומה הגיע כאשר נאמה את נאומה הגדול בוויכוח על הסכמי קמפ-דייוויד.

בעיני רבים נראתה כתימהונית, אך כאשר עלתה על הבמה והחלה נואמת נאום של קיטרוג ואמונה, בלוח אורי צבי גרינברג, הקשיבו הכל. הדברים היו כנים, וכאשר חשפה את הסתירות העמוקות בדבריו של בגין, ואת הפער העצום בין עמדותיו בעבר ובין המשמעויות של ההסכמים, שמחו כל יריבי בגין לאידו.

כאשר ירדה מן הדוכן באותו לילה, היתה מנהיגה. כן-יום נמצא לה ציבורי-מוחרים טבעי: כל מתנגדי קמפ-דייוויד. מחברה ממדרגה שניה כסיעת-הליכוד הפכה מנהיגת האופוזיציה הי-ימנית במדינה.

היא פעלה באופן שיטתי כדי לבסס ולהרחיב את מעמדה החדש. שיטותיה היו פשוטות ופרימיטיביות, אך יעילות מאוד.

בכל הזדמנות, כאשר המצלמות היו מכוונות אל האולם, קמה ועוררה שערורייה.

אף אחת מן השערוריות האלה לא היתה מפונטאנית. הכל הוכן ותואם מראש. כאשר עמדה לקרוא קריאת-ביניים, רמזה על כך לי צלמים מראש. כאשר עמדה לגרום לתקרית, שתכריח את יושבי-ראש הישיבה להוציאה מן האולם, ידעו זאת העיתונאים בעוד מועד.

שמה נודע בעולם. כאשר נאם הנשיא ג'ימי קארטר לפני הכנסת, וגאולה כהן שיטעה את דבריו בגסות, היה זה סקופ בינלאומי. העיתונאים החלו פוקדים אותה

גאולה כהן מפריעה למנחם בגין בישיבה של רכז תנועת החרות